

4. doručení písemné listiny obdarovanému, tedy dle zákona ze dne 25. července 1871 č. 76 lit. d) dodáním snímku z notářského spisu obdarovanému.

Nutnou podmínkou darování pro případ smrti jest, aby tradice až do smrti dárcovy nenastala.

Jedná se totiž při pravém darování pro případ smrti vždy pouze o slib darovací, třeba i listina smluvní, vyhotovená před tradicí, používala by slov »daruji — odevzdávám«, neboť, nastala-li tradice před úmrtím, anebo v okamžiku úmrtí, jedná se o právní poměr jednání inter vivos (rozh. 28/2. 1859 č. 723).

Ani úmluvu, že tradice má býti v den smrti pokládána za vykonanou dárcem obdarovanému, když obdarovaný nevrátil věc do uschování mu danou ze svého uchování, když se dárce z nemocnice nevrátil (rozh. 17/11. 1865 P. 1866 str. 24), nemožno pokládati za pravou smlouvu darovací pro případ smrti, poněvadž v okamžiku smrti držení zůstavitelovo (dárcovo) — ještě trvalo.

Naproti tomu nepokládám přežití obdarovaného po dárci za nutnou podmínku darování pro případ smrti, nebylo-li přežití smluveno, § 705 obč. z., což jest obecně uznáno.

Platnost pravého darování pro případ smrti tedy vyžaduje, aby tradice teprve po smrti dárcově přechodem držby na obdarovaného byla skutečněna.

Tu však nastává otázka, kdy po smrti, a od koho má býti tradice provedena.

Pokládám hereditas jacens za právní osobu, § 547/3 obč. z., ku tradici povinnou; po přijetí dědické přihlášky k soudu mají dědicové povinnost tradici vykonati.

Tradice má se vykonati dle § 904 obč. zák. bez průtahů, jakmile obdarovaný písemně listinou ve formě zákonně sepsanou svůj smluvní nárok osobě ku tradici povinné prokáže.

Lhůta ku splnění odkazu dle § 904/4 obč. zák. o určité čase vztahuje se však pouze na první větu § 956 obč. zákona.

Při projednání pozůstalosti dárcovy jest tedy darovaný předmět (prominutý dluh) zařaditi do stavu zůstavitelova jmění, poněvadž v okamžiku smrti z držby zůstavitelovy nevyšel, ale naproti tomu jest zařaditi do stavu dluhu dárcova závazek zůstavitelův po smrti dárcově darovaný předmět (odpuštěný dluh) obdarovanému odevzdati.

Dr. Vavrouch:

Strany si projednají pozůstalost samy.

Dle § 29, odst. 3 nesp. pat. ve znění zákona č. 123/1923 jest stranám dáno na vůli, aby pozůstalostní výkazy a podání potřebná ku projednávání samy sepsaly. O tom, jaký dosah má takové prohlášení strany pro činnost notáře jako soudního komisaře, je v praxi živý spor. Nejvyšší soud rozhodnutím z r. 1927 uveřej-

něným ve sbírce Vážného pod č. 7260 prohlásil, že takovým prohlášením jest činnost notáře jako soudního komisaře skončena a že není ani zapotřebí zvláštních věcných důvodů k tomu, aby mu byla pozůstalost odňata.

Uveřejnil jsem v Českém Právu ročníku X. na str. 34 kritiku tohoto rozhodnutí nejvyššího soudu, kteráž ukázala důvody nejvyššího soudu jako nedostatečné a jeho stanovisko jako nesprávné.

Vyšlo právě nové rozhodnutí nejvyššího soudu o této otázce a sice ze dne 10. prosince 1930 R II 403/30 a bylo uveřejněno ve sbírce Vážného pod čís. 10381.

Je pozoruhodné, že v případě tom obě nižší stoličky přes prohlášení dědiců, že »si pozůstalost projednají samy« a přes jejich návrh, aby byla pozůstalost notáři odebrána, pozůstalost notáři neodebraly a další činnost notáře jako soudního komisaře uznaly za srovnalou se zákonem.

Nejvyšší soud usnesení nižších stolic zrušil, pozůstalost notáři odebral a v důvodech uvedl, že prohlášením stran dle třetího odstavce § 29 nesp. pat. v nynějším znění »přestává činnost notáře jako soudního komisaře«.

Nejvyšší soud setrval tedy na právním názoru svého dřívějšího rozhodnutí. Co v tomto pozdějším rozhodnutí právnícky zaráží, je to, že nejvyšší soud v důvodech se obmezuje na pouhé tvrzení svého názoru, že jej nijak jako správný neprokazuje, nýbrž že se spokojuje pouhým odkazem na rozhodnutí č. 7260, a to přesto, že o správnosti onoho, pevnějšího rozhodnutí byly, jak shora zmíněno, vysloveny a zdůvodněny vážné pochybnosti.

Nápadným je také, že nejvyšší soud v obou těchto rozhodnutích stále ještě užívá důsledně terminologie »strany si projednají pozůstalost samy«, ač jest to terminologie zrušeného zákona č. 161/1921 a ač celá dotyčná instituce ta byla ve vší formě odstraněna.

Z E D N E

Reforma kalendáře. Obchodní a živnostenská komora Pražská zavedla akci za účelem reformy kalendáře. Ve věci té konala se u komory zvláštní anketa, na níž zvolení do užšího výboru pro zavedení nového kalendáře reprezentanti kruhů obchodních, živnostenských, zemědělských, advokátních, notářských, inženýrských, bankovních, spořitelních, záloženských, pojišťoven atd.

Valná většina delegátů vyslovila se pro reformu kalendáře v ten smysl, že má býti zaveden rok o 13ti měsících o 28 dnech.

O důvodech pro a proti zmíníme se v některém čísle příštím.

Valná schůze sboru notářského odboru Pražského konala se dne 17. května t. r. za účasti 34 notářů.

Předseda věnoval především posmrtnou vzpomínku zesnulým kolegům v minulém roce: Vojtěchu Markuzziemu na Mělníku, Dru Rudolfu Královi v Praze, Dru Josefu Štolbovi v Praze XII a Mořici Schäferovi, emer. notáři na Smíchově.

Za zapisovatele zvolen podle stávajícího obvyklé následně jmenovaný notář Dr. Vladimír Žejglic.

Předseda podal zprávu o všech záležitostech našeho stavu se týkajících, zejména o novém notářském řádu a o krocích, podniknutých proti pokoutnictví. Načež pí. tajemnice Vojtková přednesla obsáhlou zprávu výroční a pan. notář Krajiček zprávu pokladniční, jež byly jednomyslně schváleny a příspěvek komorní stanoven opět na 700 Kč ročně.

Doplňovací volba náhradníků komorních nemohla se konati, poněvadž nebylo přítomno 40 notářů. Bude proto nutno

svolati novou mimořádnou valnou schůzí po prázdninách. Za revisory účtů zvoleni opět pp. notáři Stanislav Pavlíček a Dr. Otakar Hulka.

Pokoutnictví: Zákon o pokoutnictví vězí stále u ministerstva obchodu, ač i advokátní komora Pražská přistoupila na požadavek tohoto ministerstva, že právní porady mají býti vyňaty ze zákona o pokoutnictví. Delegát komory Pražské učinil v Konfederaci duševních pracovníků návrh, aby vyžvána byla co nejrozhodněji celá vláda, veškerá ministerstva, politické strany, učiniti patřičné kroky proti všemu fúserství, mastičkářství a pokoutnictví, kterým trpí veškeré stavy svobodných povolání: advokáti, lékaři, lékárníci, inženýři, notáři a zvěrolékaři. Návrh přijat byl jednomyslně a pověřen delegát not. komory Pražské, aby vypracoval k návrhu tomu odůvodnění.

Takto odůvodněný návrh předložen byl ústřednímu výboru konfederace duševních pracovníků, který rovněž jej přijal jednomyslně a předložil jej valné hromadě konfederace, která se bude konati v červnu t. r.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Z referátu kondičního. Žádáme všechny pp. notáře i kolegy, aby ve všech záležitostech, týkajících se referátu kondičního, obraceli se výhradně na kondičního referenta, Dra Ferdinanda Vojtíka, kand. not. v Praze II., Štěpánská ul. č. 1.

Žádá se zdvořile, aby k dotazům byla vždy připojena známka na odpověď.

Kdo z kolegů není dosud přihlášen za člena Spolku notářů čsl., učín tak neprodleně jednoduchou, nekolikovanou přihláškou, na notářskou komoru pražskou. Všem členům Spolku zasilá se zdarma stavovský časopis České právo.

Substituce: Kdo z kolegů je volný pro krátkodobé neb delší letní substituce, oznam to laskavě kondičnímu referentu, který má v záznamu několik výhodných míst k zadání, hlavně na letní měsíce.

Třetí sjezd právníků československých v Bratislavě 1930. Právníká Jednota na Slovensku v Bratislavě, jako pořadatelka tohoto sjezdu, vydala právě obšírnou zprávu o jeho průběhu. Sjezd byl pořádán pod protektorátem pana presidenta republiky. Přípravné práce, průběh a uspořádání III. sjezdu sledovalo 176 časopisů domácích i zahraničních a uveřejnilo o něm 831 zpráv. Právníká Jednota odeslala 37.054 dopisů a přijala od sjezdových účastníků 9.253 dopisy. Sjezdu se zúčastnilo 2388 právníků domácích, přihlášených ve sjezdové kanceláři a 125 právníků zahraničních. Vědeckých prací bylo podáno 55 a tiskem vydáno 45. Z autorů bylo 9 univ. profesorů, 9 soudců, 8 advokátů, 5 finančních úředníků, 4 koncepční úředníci polit. správy a 7 právníků různých povolání. V zahajovací valné schůzi pronesli 44 řečníci pozdravné proslovy ústně a 16 řečníků odevzdalo své pozdravy písemně. Při proslovech zahraničních řečníků jsou uveřejněny fotografie řečníka a university, jménem které pozdravoval řečník sjezd. Kromě toho obsahuje zpráva snímek protektora sjezdu na řečnické tribuně a v loži při zahajovací schůzi, a několik snímků slavnostního ruchu města Bratislavy. Nejvíce zpráv o průběhu sjezdu uveřejnily tyto časopisy: Národní Listy 46, Slovenský Deník a Robotnické Noviny 44, Slovák 39, Lidové Noviny a Slovenská Politika 37, Národní Denník 36, Národní Osvození 33, Národní Politika 29, Našinec 21, Grenzbote 19. Ze zahraničních časopisů uveřejnily zprávy časopisy: »Rul« v Berlíně, »Obzor« Zagreb, »Archiv« Bělehrad, »Kuryr Polski«, »Kuryr Warszawski«. Věhlas právníké vědy československé pronikl tímto sjezdem do 11 zahraničních států počítaje v to i Japonsko, jehož právníci byli zastoupeni dvěma delegáty.

Co je s Vyšehradem? Opět uplynul měsíc a místo notářské na Vyšehradě je stále neobsazeno. Znepokojuje nás to tím více, že v poslední době proskakují pověsti, že místo toto má býti — jako prý zřízené ad hoc — zrušeno.

Doufáme, že toto řešení není jediným východiskem z dané situace a věříme natolik v nestrannost pana ministra spravedlnosti, že se pro tuto eventualitu nerozhodne. Je vůbec pan ministr informován o tom, že v Praze je už 14 měsíců neobsazen notářství ke škodě občanstva a proti všem dosavadním zvyklostem? A proč se tak vlastně děje? V čí zájmu?

Knihy redakci zaslané.

»Řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí«. O přípravách k vyhlášení prováděcích nařízení k řádům konkursním, vyrovnacím a odpůrcím se již pilně pracuje. Právě proto, že běží o nový československý zákon, jsou tato prováděcí nařízení velmi důležitá. Dovídáme se, že univ. profesor V. Hora, který připravuje komentář tohoto zákona v polooficiální sbírce »Komentované zákony R. Č. S.« pojme do svého vydání i tato prováděcí nařízení. Je nesporné, že Horovo vydání, které vyjde ihned po jejich vyhlášení, nabude zařazením nejen prováděcích nařízení, nýbrž i obsáhlého komentáře na praktické upotřebitelnosti.

Horav studijní civilní řád soudní vyšel právě v 2. vyd. Kdo si nemůže koupiti velké vydání, opatří si jistě toto studijní vydání o 416 stránkách, výhodné zvláště pro běžnou denní praxi i pro studium, ježto přináší zásadně text civilního řádu soudního a jurisdikční normy tak jak platí nyní v naší republice. Vydání toto obsahuje všechny zmčny a doplňky, jež byly na procesních zákonech učiněny dalšími zákony až do konce roku 1930. Komentáře jsou sice omezeny na nejnutačnější míru, přece však obsahuje i toto vydání všechna pro praxi i studium důležitá upozornění odkazu na souvislá ustanovení civ. řádu soudního neb iur. normy i na jiné zákony, z nichž nejdůležitější jsou na příslušných místech podrobně citovány. Vyhoví tudíž toto vydání nejširším odborným kruhům právníkům iak svou láci tak i svým obsahem. Cena brožovaného svazku o 416 stranách Kč 50.—. Žádejte u svého knihkupce anebo přímo v nakladatelství »Československého Kompas« Praha XVI., Plzeňská tř. č. 79.

Jednací řády pro soudy první a druhé stolice (n. m. spr. 112 ř. z.) 1897 a vl. n. č. 99 Sb. z. a n. (1924) s jednacími řády pro státní zastupitelství a poručenské sirotčí) úřady vydou v druhém doplněném vydání v nejbližší době nákladem Československého Kompas« tiskařské a vydavatelské akc. společnosti v Praze-Smíchově, jako svazek XXV. sbírky Komentovaných zákonů. Upravil toto vydání opět Antonín Hartmann, odborový přednosta ministerstva spravedlnosti. První vydání z roku 1927 bylo rozebráno na předběžné přihlášky a nedostalo se ani do knihkupeckého prodeje. Bo několik set přihlášek nemohlo býti ani již vyřízeno. Tím se ukázalo, jak nutno bylo uspořádati toto vydání ve státním jazyce. Do té doby užíváno bylo nauce Manzova vydání, posledního z roku 1927, které bylo ovšem zastaralé hledie na množství zákonů, nařízení a výnosů vydaných po převratě a nehodilo se za pomůcku našim soudům a praktickým právníkům. Jednací řád pro soudy na Slovensku a Podkarp. Rusi nebyl před tím knižně vydán. Pořadatel snažil se již při prvním vydání co možná vyčerpati obsáhlou látku, sestavil při paragrafech platné předpisy věci se dotýkající a opatřil je vysvětlivkami a poukazy na příslušná ustanovení. Nové vydání pak doplnil podle dalších zákonů, nařízení, výnosů vydaných do počátku roku 1931. Bude tedy toto vydání cenou pomůckou především pro soudce, soudní kanceláře a úředníky justičních úřadů. Obsahuje však také předpisy, které se vztahují na styk soudů se stranami a s jejich zástupci a styk s cizími soudy a úřady, jako zejména veškeré mezinárodní smlouvy o právní pomoci v občanských i trestních věcech a o výkonu exekučních titulů, předpisy zasahující do advokátní a notářské praxe a pod. bude též nezbytnou pomůckou pro každého praktického právníka i pro strany přicházející do styku se soudy a justičními úřady. Lze očekávat, že uspokojí všechny, kdož po něm sáhnou, jako ostatní svazky této sbírky. Vydání obsahuje přes 2900 stránek; cena vázaného výtisku je Kč 270.—.

Solicitátor

s desetiletou praxí hledá stále místo. Nastoupiti možno ihned. Zn.: »Svědomyč«.

JUDr.

soud. zk., 15 mčs. not. praxe, část. praxe adv. přijme místo v not. kanc. Ct. nab. zn. JUDr. do a. t. l.